

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212200021
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8212200021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: APOS, s.r.o., so sídlom v Kľušove 268, IČO: 317 245 31, právne zastúpený: JUDr. Stanislav Súlety, advokát so sídlom v Bardejove, Nám. SNP 1, proti žalovaným 1/ U. S., nar. XX.XX.XXXX, 2/ A. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom v S. XXX, obaja právne zastúpení: JUDr. Ivana Kirešová, advokátka so sídlom v Košiciach, Zombova 9, v konaní o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/1/2012 - 226 zo dňa 19.06.2015 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania. Okrem iného uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.01.2012 domáhal náhrady škody, ktorú mu mali spôsobiť žalovaní tým, že odstránili železnú rampu presahujúcu na ich pozemok, ktorú postavil žalobca v rámci jeho podnikateľských aktivít v čase, keď ešte žalovaní neboli vlastníkami susediaceho pozemku. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k predmetnej rampe (nedisponuje stavebným povolením ani oznámením stavebného úradu; žalobcom predložené pokladničné doklady preukazujú len to, že zakúpil materiál, ktorý žalobca ako obchodná spoločnosť podnikajúca aj v oblasti lešenárskych prác alebo realizácie jednoduchých stavieb, mohol použiť aj na iný účel), vlastníctvo rampy hodnoverne nepreukazuje ani technické zhodnotenie budovy, rampa bola zriadená na pozemkoch, ktoré nepatrili žalobcovi, a teda nepreukázal ani zásah žalovaných do jeho majetkovej sféry a z tohto pohľadu mu potom nemôže svedčať ani aktívna vecná legitímácia pre podanie žaloby o náhradu škody.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Konštatoval, že u žalovaných neboli naplnené podmienky na využitie svojpomoci v zmysle ust. § 6 Občianskeho zákonníka. Rovnako mal za to, že neboli naplnené ani predpoklady ust. § 417 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca by za správny postup žalovaných považoval, ak by sa pred odstránením rampy obrátili so žiadosťou o ochranu na súd. Zotrval na tvrdení, že v konaní bolo relevantným spôsobom preukázané vlastníctvo k rampe. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že napadnutý rozsudok je vecne správy vychádza zo správneho právneho posúdenia a preto navrhujú, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

5. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

6. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca v žalobe v roku 2005 v rámci svojich podnikateľských aktivít zriadil k stavbe so súp. č. 268, ktorej bol vlastníkom, železnú rampu. V čase, keď žalobca zriaďoval železnú rampu, nebol vlastníkom pozemku parc. č. KNC XXX/XX ani pozemku KNC XXX/XX zapísanom na LV č. XXXX, na ktorom je budova postavená, rovnako ani žalovaní neboli vlastníkmi susediaceho pozemku parc. č. KNC XXX/XX zapísanom na LV č. XXXX, do ktorého rampa zasahovala. Žalobca sa stal vlastníkom pozemkov parc. č. KNC XXX/XX a KNC XXX/XX v roku 2009 (č.l. 118 a 121 súdneho spisu), žalovaní nadobudli vlastnícke právo k pozemku parc. č. XXX/XX v roku 2006 (č.l. 81 a 107 súdneho spisu). V roku 2007 žalovaní ohlásili stavebnému úradu drobnú stavbu - oplotenie na pozemku parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX. Stavebný úrad voči stavbe oplatenia nemal námietky (č.l. 35 súdneho spisu). Žalovaným v stavbe oplatenia bránila rampa, preto niekoľkokrát vyzvali žalobcu, aby rampu odstránil. Obrátili sa aj na Obvodný úrad životného prostredia (č.l. 84 súdneho spisu), ktorý vec odstúpil obci S., ktorá listom zo dňa 26.10.2007 odkázala žalovaných na súd (č.l. 108 súdneho spisu). Keďže žalobca nereagoval na výzvy žalovaných na odstránenie rampy, rampu odstránili žalovaní svojpomocne.

7. V priebehu konania žalovaní namietali vlastníctvo žalobcu k rampe dôvodiac, že rampa bola postavená na pozemku, ktorý v tom čase nepatril žalobcovi, bez súhlasu vlastníkov a bez akéhokoľvek povolenia či rozhodnutia príslušného orgánu (č.l. 158 a 174 súdneho spisu).

8. V konaní bolo nesporné, dokonca to tvrdil aj sám žalobca, že v čase zhotovenia rampy nebol vlastníkom pozemku, na ktorom stála budova súp. č. XXX ani susediacich pozemkov. Vlastníctvo k rampe žalobca nevedel preukázať ani rozhodnutím či iným právnym aktom stavebného úradu, nakoľko stavbu rampy neohlásil, ani nemal stavebné povolenie. Z vyjadrenia stavebného úradu zo dňa 26.10.2007 (č.l. 108 súdneho spisu) vyplýva, že aj samotná budova súp. č. XXX, ku ktorej bola rampa zriadená, je neoprávnenou stavbou. Rampa bola podľa vyjadrenia žalobcu postavená pre spoločnosť BCK., spol. s r.o., ktorá v tom čase mala v budove svoju prevádzku (č.l. 126 rub súdneho spisu). Žalobca preukazoval vlastníctvo k rampe výdavkovými pokladničnými dokladmi a technickým zhodnotením budovy.

9. Vlastníctvo možno nadobudnúť zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo inou právnou skutočnosťou. Medzi iné právne skutočnosti patrí: vydržanie, nadobudnutie vlastníckeho práva k strateným, skrytým a opusteným veciam, nadobudnutie vlastníckeho práva vytvorením novej veci, nadobudnutie vlastníckeho práva prírastkom a spracovaním, nadobudnutie vlastníckeho práva príklepom licitátora, nadobudnutie vlastníckeho práva k neoprávnenej stavbe.

10. Žalobca tvrdí, že rampu postavil svojpomocne z nakúpeného materiálu, o čom predložil výdavkové pokladničné doklady. V podstate malo by ísť o nadobudnutie vlastníckeho práva spracovaním.

11. Žalobca má v predmete podnikania okrem iného uvedenú maľovanie, lakovanie, lešenárske práce, demolácia a zemné práce, staviteľ - vykonávanie jednoduchých stavieb a poddodávok. Materiál, ktorý je uvedený vo výdavkových pokladničných dokladoch nemusí byť materiálom použitým na zhotovenie rampy, ale mohol byť použitý za účelom výkonu činnosti, ktorá je predmetom podnikania žalobcu. Predložené výdavkové pokladničné doklady síce preukazujú nákup tovaru, nepreukazujú však, že práve tento tovar bol použitý na zhotovenie rampy. Vlastníctvo k materiálu, z ktorého bola rampa zhotovená, žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal. Ak sa k tomuto pridruží skutočnosť, že rampa stojí na pozemkoch, ktoré v čase jej zhotovenia neboli vo vlastníctve žalobcu a žalobca nevie vlastníctvo

preukázať ani rozhodnutím či iným právnym aktom staveného úradu, je vlastnícke právo žalobcu k rampe naozaj otázne.

12. „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaný tvrdil, že kúpnu cenu zaplatil, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Ak tu existovali dôkazy na podporu tvrdenia žalobcu, že žalovaný doposiaľ kúpnu cenu v požadovanom rozsahu, v žalovanom rozsahu, nezaplatil, bolo úlohou súdu označené a navrhnuté dôkazy účastníkmi konania zákonným spôsobom vykonať, dôkazy vyhodnotiť podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 132 O. s. p.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010)

13. Jedným zo základných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody je vznik škody. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi. Ak mala vzniknúť žalobcovi škoda odstránením rampy, musela byť rampa v jeho majetkovej sfére, t.j. musel k nej mať žalobca vlastnícke právo. V priebehu konania však žalovaní spochybnili vlastnícke právo žalobcu, a žalobca tieto pochybnosti nevyvrátil, t.j. žalobca ako nositeľ dôkazného bremena nepreukázal svoje vlastníctvo, čím nebol naplnený jeden zo základných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, ktorým je samotná škoda.

14. Odvolací súd vzhľadom na uvedené dôvody rozsudok ako vecne správny s osvojením si dôvodov zo strany súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

15. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaní si trovy odvolacieho konania neuplatnili.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).